

PO TAURAGNŲ DANGUM

Tauragnų krašto bendruomenės laikraštis

2011 gruodis Nr.32

Keturiuos žvakės ramiai degė ir pamažu tirpo. Buvo taip tylu, kad girdėjosi, kaip jos kalbasi. Pirmoji tarė: „Aš esu Ramybė. Deja, žmonės nemoka manęs išsaugoti. Man nebelieka nieko kita, kaip tik užgesti.“ Ir šios žvakės liepsna užgeso.

Antroji kalbėjo: „Aš esu Tikėjimas. Deja, daugeliui aš esu nereikalinga. Žmonės nenori nieko

apie mane žinoti, todėl nėra prasmės man toliau degti“. Vos ji tai ištarė, papūtė lengvas vėjelis ir užpūtė žvakę.

Labai nuliūdusi trečioji žvakė kalbėjo: „Aš esu Meilė. Nebeturiu jėgų ilgiau degti. Žmonės manęs nevertina. Jie skaudina tuos, kuriuos labiausiai myli – savo artimuosius.“ Ilgai nelaukdama ši žvakė užgeso.

Staiga į kambarį įbėgo vaikas ir pamatė tris užgesusias žvakes. Išsigandęs jis sušuko: „Ką darote! Jūs turite degti! Aš bijau tamsos.“ Tai ištaręs vaikas pravirko. Susijaudinusi ketvirtoji žvakė tarė: „Nebijok ir neverk. Kol aš degu, visuomet galima uždegti ir kitas tris žvakes. Aš esu Viltis“. Spindinčiomis akimis vaikas paėmė Vilties žvakę ir uždegė kitas tris. (Pasakojimas ir nuotrauka iš interneto).

*Tegul ir mūsų širdyse niekada neužgesta viltis.
O su Vilties žvakę visada galėsime uždegti ir kitas
- Ramybę, Tikėjimą ir Meilę.*

*Ramaus Jums Advento, džiaugsmingų
ateinančių Kalėdų, sveikatos, o Jūsų namuose
tegu visada dega visos keturios žvakės –
bendruomenės pirmininkė Danguolė Grabauskienė*

*Metai lyg vanduo sruvena pro pirštus.
Štai dar vienus išgėrėm ligi lašo,
nors laimė niekam nesiliejo per kraštus,
vėl lūpos nuolankiai - lyg duonos - Laiką prašo...*

Šie poeto žodžiai kalba apie patį stipriausią žmogaus troškimą – troškimą gyventi. Deja, mes nė vienas nežinome, kiek laiko mums skirta būti žemėje. Todėl labai svarbu, kad savo dienas išgyventume be pykčio, be neapykantos ir pagiežos. Tegul mums skirtas laikas būna užpildytas prasmingais darbais, drąsiomis idėjomis, meile artimiems žmonėms. Šilumos ir jaukumo Jūsų namams ir paties gražiausio Kalėdų stebuklo!

Seniūnas Alvydas Danauskas

KVIEČIAME

Gruodžio 30 d. 18 val. Kultūros centre -
Kalėdinė vakaronė

Danguolė Grabauskienė**Kai smagu pabūti kartu**

Lapkričio mėnesį vyko ataskaitinis bendruomenės susirinkimas. Po trumpos bendruomenės darbo apžvalgos buvo pristatyta internetinė seniūnijos svetainė, kurią sukūrė Laima Čepukienė. Bibliotekininkė Nijolė Šuminienė pristatė projektą „Skaitmeniniai bendruomenių pasakojimai“, susirinkusieji galėjo pažiūrėti sukurta filmuką apie įžymiąją kraštiečių Eugeniją Šimkūnaitę.

Po oficialiosios dalies į sceną užlipo nuotaikingas liaudiškos muzikos ansamblis „Gija“ iš Utenos, vadovaujamas tauragniškams gerai pažįstamo Kęstučio Čiauškos. Skambėjo smagios dainos, šmaikštus ansamblio vadovo sąmojis, sukosi poros... Gražios muzikos pasiklausius, pašokus visi vaišinosi bendruomenės moterų išvirtu troškiniu. Jis buvo dar skanesnis, nes lauke, didžiuliam katilė išvirtas. Ačiū visoms moterims, kurios bulvių, morkų, svogūnų atnešė, kurios tą troškinį virė. Taigi už sudėtinį „produktą“ ačiū Laimai Danauskienei, Gražinai Grašienei, Jolantai Gurkšnienei, Onai Katinienei, Ingai Šinkūnienei, Vilmai Valienei. Ačiū Giedrei Tubelienei, kuri atvežė ir parvežė muzikantus.

Ačiū visiems, kurie padėjo organizuoti šventę, kurie į ją atėjo ir stengėsi, kad būtų gera nuotaika, kad ant stalo nieko netrūktų, kad norėtusi bendrauti, kartu visiems pasibūti.

Susitikę du seni scenos draugai – Vygantas ir Kęstutis - užtraukė bendrą dainą

Šokti smagu visiems

Danguolė Grabauskienė

„Moko“ Vardadienis

Lapkričio pabaigoje kultūros centro mėgėjų teatras „Mokas“ visus pakvietė į teatro Vardadienio šventę. Jau trylika metų, kaip kolektyvas „Moko“ vardu pavadintas. Režisierė Loreta Juškėnienė apžvelgė padarytus darbus. Teatro krikštatėvis Vygantas Varneckas pasidžiaugė, kad atidavė kolektyvą į geras rankas, sveikino visus su švente. „Moką“ su Vardadieniu pasveikino ir Bendruomenės tarybos atstovai.

Leliūnų kultūros centro mėgėjų teatras „LE LIŪNĖ“ parodė nuotaikingą spektaklį „Meilė, auksas ir kažkas“ (Marselis Berkje-Marinje). Pagrindinius vaidmenis sukūrė: Mišel – Rūta Lauciuvienė, Dominykas – Edmundas Gutauskas, Klodas – Kęstutis Udras, Kažkas – Andrius Stundžia. Spektaklio režisierius – Šarūnas Kunickas, choreografija – Darius Daujočio, dailininkas – Raimundas Kunickas, kostiumų dailininkė – Aušra Gutauskienė, Teatro vadovas – Edmundas Gutauskas.

Už nuoširdžią vaidybą leliūniškiams dėkojo Loreta Juškėnienė, seniūnas Alvydas Danauskas įteikė Padėkos raštą. Leliūnų režisierius Šarūnas Kunickas mūsų „Mokui“ nuo savo kolektyvo padovanojo molinę puodynę, linkėdamas, kad teatras į ją dėtų savo metus. Kai pilna bus, padovanos kitą...

Po spektaklio artistai vakarojo prie arbatos puodelio.

Gruodžio mėnesio jubiliejai. Sveikiname!

„Tegul gyvenimas pavasariais žydės,
Saldžiausias uogas sunokins jo
vasaros,

Na, o rudens spalvinguos kėlimuos
Žvilgės tik iš dangaus nukritę
ašaros...

Vygantas Varneckas ir Loreta Juškėnienė su „Moko“ artistais ir su Leliūnų teatro kolektyvu.

*Tebus svajonių širdyje apstu
Gerų darbų, svarbių minčių ir siekių,
Tegul neliūkš nebaigtų darbų,
Tegul sėkmė kėlionėj nepalieka!“*

50 – metų švenčia tauragniškis **Aleksandras Vaitiekėnas**;
60 metų sukanka tauragniškiams **Grazinai Gorštein** ir **Jonui Alvidui Gutkinui** bei **Algirdui Bernotui** iš Pilkenių kaimo;
70 metų jubiliejų švenčia **Genė Udrienė** iš Sėlės k.;
75 - eri sueina **Alenai Šyvienei** iš Balčių;
85 - **Adėlei Petravičienei** iš Žiezdrių k., **Adėlaidai Stundžienei** iš Daunorių ir tauragniškei **Bronislavai Svarauskienei**;
90 metų jubiliejų švenčia **Bronislava Jauniškienė** iš Gaidelių k.;
95 metai sukanka **Uršulei Ingaunienei** iš Tauragnų.

MŪSŲ KAIMAI

Šiandien keliaujame į dar vieną kaimą – Balčius. Kas gi geriau galėtų papasakoti apie savo gimtąsias vietas, jei ne to kaimo žmonės. Balčiuose gyvena didelė ir graži Šyvių šeima. Alvydas Šyvis išrinktas seniūnaičiu, Ania – Tauragnų parapijos pastoracinės tarybos narė, o keturias jų dukras dar puikiai prisimena buvę Tauragnų mokyklos mokytojai. O dabar apie savo kaimą, jo žmones leiskim kalbėti Aniai.

Pasakojomo apie Balčių kaimą klausė **Bronė Juknevičienė**

Ania Šyvienė

Mūsų kaimas vadinasi Balčiai...

Balčių kaimas nuo Tauragnų nutolęs dvylika kilometrų. Vienoje kaimo pusėje išsitiesęs Balčio ežeras, kitoje – miškas. Beveik pačioje kaimo pradžioje išdidžiai pūpso senas ąžuolas. Pačioje jo viršūnėje jau daug metų perėdavo gandrų porėlė. Vaizdas buvo labai gražus. (Matote **nuotraukoje**). Pravažiuojantys žmonės, dažnai ir užsieniečiai, sustodavo ir fotografuodavo. Pernai po stiprių liūčių ąžuolo viršūnė neišlaikė gandalizdžio, ir lizdas su dviem kiaušiniiais nukrito į žemę.

Buvo labai gaila gandrų, netekusių savo namų. Jų užjausti atskrido dar šeši gandrai. Jie vis suko ir suko ratus virš nukritusio lizdo. Tada Alvydas Šyvis ir Rimantas Bareika sugalvojo padaryti naują lizdą. Jie ant nuvirtusio kamino viršaus uždėjo lentas ir dalį senojo lizdo, buvusio ant ąžuolo. Po poros dienų atskrido gandrai, nešė šakeles, taisė savo namus, tačiau kiaušinių jau nebesudėjo. Šiomet taip pat buvo atskridusi porėlė gandrų, bet gandrų neišperėjo. Gal dar kitais metais, kai pripras prie naujų namų?..

Šiandien Balčiuose yra 10 gyvenamų sodybų. O pokario metais buvo apie 30. Gyveno daugiau nei 100 žmonių, kiekvienoj gryčioj buvo penki, šeši ar net daugiau vaikų. Visi dirbo savo žemės lopinėlius, laisvos žemės visai nebuvo. Apie tai pasakojo Genė Navikienė. Ir dar ji pasakojo, kad seniau Balčiuos buvo dvaras. Dvarininkas turėjo samagono fabriką. Jei samdiniai neklausydavo, juos smarkiai mušdavo. Net liepdavo lipti į medį ir kukuoti kaip gegutė. Manoma, kad kaimo pavadinimas kažkaip susijęs su dvaru, bet kaip, niekas jau nebeatmena.

Dabar kaime nuolatinių gyventojų yra dvidešimt, daugiausia pensinio amžiaus. Gausiausia šeima yra mūsų, Šyvių. Auginam keturias dukras, kurios viena po kitos palieka tėvų namus. Vyresnioji, Jurgita, šiuo metu gyvena ir dirba Airijoje. Dvynės Kristina ir Vaida, Dauniškio gimnazijos abiturientės, kitais metais išvažiuos studijuoti. Mažoji Marija mokosi Krašunos pagrindinėje mokykloje, šeštoje klasėje. Kaime yra dar viena mokyklinio amžiaus mergaitė - Greta Misiūnaitė. Ji lanko Tauragnų mokyklą. Tai štai, ir

žmonės dar traukia ir ežeras, visiems pati mėgstamiausia pramoga – maudynės ežere. O jau žemuogių kiek, visi namai kvepia vasaros pradžioj. O paskui mėlynės, grybai...

Prieš ketverius metus buvome surengę žmonių, kilusių iš Balčių kaimo, susitikimą. Susirinko daugiau kaip šimtas žmonių iš įvairių Lietuvos kampelių. Labai gražius savo kūrybos eilėraščius skaitė Veronika Norkūnienė, gimusi 1934 m. Jau beveik 30 metų, kaip ji čia negyvena, tačiau Balčiai – jos svajonių žemė. Eilėraščius ji pradėjo rašyti tik išvažiavusi iš kaimo. Tais eilėraščiais ir noriu užbaigti pasakojimą apie Balčius.

visas jaunimas. Yra kaime ir dirbančių, yra ir bedarbių. Kaime žiemą gyvenimas apmiršta, daug sodybų stovi tuščios. Pavasarį prasideda gyvenimas. Su parskrendančiais vytureliais parvažiuoja į savo ar jau mirusių tėvų sodybas vaikai ir anūkai. Kasa lysves daržams, sodina bulves. Žodžiu, po ramios žiemos kaimas būna pilnas šurmulio. Vasarą

Nuotraukoje: kaimo žmonių susitikime eilėraščius skaito **Veronika Norkūnienė.**

Žaliuojančiais miškais apaugęs
kaimelis,
Dangus žvaigždėm nusėtas iki
ryto,
Tokio nuostabaus, kaip šis
kampelis
Nesurasčiau pasaulyje aš kito.

Čia mane parveda kelias
palaukėm,
Pasitinka sodyba sena,
Kaštonas vienas tik laukia,
O kadaise rymojo mama.

Na tai kas, kad jaunystė neamžina
šiam pasauly,
Kad šarmos pribyrėjo plaukuos,
Kiek žiedų, kiek čia saulės
Nuo vaikystės pramintuos takuos.

Vasarom saloj suokia lakštutės be
atvangos,
Šienas kvepėdamas vysta,
Ir saulutė bučiuoja lankas
Vis taip pat kaip vaikystėj.

Senas kaimas paskendęs miškuos,
Atvažiuojam čia mes kaip svečiai.
Vienoj pusėj jį ežeras juosia –
Šitas kaimas vadinasi Balčiai.
Čia sutinkam ir jauną, ir seną
Iki skausmo jie pažįstami.
Gal todėl, kad mes mylim
kiekvieną
Ir skubam čia tekini.

O aušros kokios nuostabios būna
ryte,
Gandrai visą vasarą klega.
Gimtas kaimas man net sapne
Prinokusiom žemuogėm kvepia..

Ar visur žalia, ar žemę dengia
baltas snaigės pūkas,
Mintimis į gimtą sodžių aš einu.
Balčių kaimas gražus kaip
atvirukas
Tarp miško, ežero, kalnų.

Gimtinė baisią traukos jėgą turi.
Tenai širdis pažino pirmą meilę,

Tenai žvaigždės šviesiom akelėm
žemėn žiūri.
Tik aš jau pasenau, o gaila.

Jau iškirsti klevai mano sodinti,
Gal greit ir aš pareisiu į kalnelio
smėlį,
Tik kol gyva, tai visos mano
mintys
Šitam mažučiam žemės lopinėly...

Kaip gera čia pabūti,
Kai sprogs medžiai ir skleidžia
lapus,
Kažin pavasarį solai gegutės
Ar dar skaičiuos mano metus.

Kur vaikščiojau, jau tuščias takas
Nebėr tėvų, sūnaus, vyro ir
giminės
Dar, rodos, viskas buvo vakar,
O greit jau niekas net nepaminės.

Bronė Juknevičienė Apie Adventą

Koks Adventas yra mums, kokių tradicijų laikomės? To klausiau Antano Musteikio gatvėje gyvenančių žmonių. Daug jų neradau namuose, gal nuo niūrumos kur pabėgę buvo. Dar labai norėjau paklausinėt praeivių. Sakau, susitiksiu ką iš jaunesnių tauragiškių. Bet kur tau! Sekmadienio vidurdienį miestelyje tuščia...

Angelė Musteikienė. Adventas man yra tradicijos, atėjusios iš prosenelių, senelių, tėvų. Todėl ir turim jas tęsti ir perduoti savo vaikams. Bet vaikai jau nelabai nori klausyti. Dabar kitokie žmonės, laikai keičiasi. Gal taip ir turi būti... Gyvenimas keičiasi, tai ir tradicijos turi keistis. Jaunystėj su mama bažnyčion Daunoriuos eidavom „ant rartų“. Koks ypatingas būdavo tasėjimas. Dabar jau to nėra. Liko pasninkas penktadienį. Dar jaunystėj labai laukdavom ir Kalėdų, ir Velykų. Per Adventą, ir ypač per gavėnią, ne tik jokių pasilinksminimų, bet ir į kiną neleisdavo, kai atveždavo Šeimatin. O dabar viskas kitaip...

Julija ir Petras Grašiai. (Pasakoja abu, todėl atskirai neišskirsiu, kuris kieno pasakymas). Anksčiau žmonės labiau tikėjo. Ir pasninkavo daugiau, santūrumo buvo daugiau. Kaimuose labiau prisilaikė, nors ir tada buvo visokių. O linksmybių – tai jau jokių. Nei šokių, nei nieko. Kalėdų labai laukdavom, per Kalėdas šokiai bus. Jaunimas gi... Gal dabar jaunimas nebežino, kokių tradicijų reikia laikytis? O gal ir žino, tik nebenori? Mūsų laikais tai ir vakarot kaimynai kartu nesueidavo, kiekvienas savo namuos darbus dirbdavo.

Veronika Gimbutienė. Man Advento tradicijos atėjusios iš vaikystės. Kas buvo pas mamą ir tėtį, taip ir dabar. Kai mokiausi

technikume, gal buvau ir nutolusi, tada ir dievo nebuvo. O dabar supranti: yra tradicijos, tai ir reikia jų laikytis. Jaunystėj per Adventą valgei, ką mama ant stalo padėjo, o dabar pats protauji. Supratimas su amžiumi ateina, kas galima ir ko ne. Povilo šeimoj irgi labai laikėsi Advento, šeima buvo religinga, senelis „zvanykas“ buvo, todėl visi draudimai buvo savaimė suprantami. Adventas – tai dar susikaupimo, pamąstymo metas. Noras būti geresniam, vadovautis taisykle: „Nedaryk kitam to, ko nenorėtum, kad tau darytų“.

Joana Taleikienė. Adventas – tai susikaupimas, laukimas šviesių švenčių. Bet man šis Adventas labai sunkus, nes turiu namie ligonį. Dažnai jau nebežinau, kokia diena. Praleidai dieną – ir tau, Dieve, dėkui. Jaunystėj Adventas buvo per ilgas, nes labai laukdavom švenčių. O dabar visos dienos kaip Adventas.

Danė Girkšnienė. Adventas ir anksčiau, ir dabar – rimties ir susikaupimo metas. Tik pasninko jau tiek nebesilaikom, kaip seniau. Gavėnį labiau prisilaikom. Kol dar protas „suveda“, reikalavimų reikia laikytis. Turi būti draudimai, laikas pabūti be linksmybių. Anksčiau ir pramogų mažiau, kultūros namų nebuvo, bet jei ir būtų buvę, nebūtume eję.

Raimundas Girkšnys. Man tai Adventas kitoks metas, vien jau dėl to, kad artėja Kalėdos. Šventės žmogaus gyvenime labai daug reiškia. O Adventas skirtas susimąstyti apie savo vietą gyvenime, apie santykius su aplinkiniais.

Ačiū mano kaimynams, kad pasikalbėjo, gaila, kad nedaug pakalbinau. Liūdna buvo namuos, kurie pilni rūpesčių... Ir – kaip visada – ne visos mintys tilpo į šitą rašinį. Ir – kaip visada – džiaugiuosi, kad tarp mūsų dar

yra vietos gerumui, kito supratimui ir – Kalėdų stebuklo laukimui.

Apsikąbinkime. Ir patylėkime.

Čia niekam nerūpės, iš kur tu ateini ir ką nešiesi:

ant balto sniego tavo kojos nepalikę pėdų purvinų –

už tai ir ačiū. Apsikąbinkime

ir paklausykime: pro šurmulį sunkų išgirsti snaigijų norą,

kad viešpatautų Žemėje švara.

Apsikąbinkime tik akimirkai.

Po to atverskime naują, švarų metų puslapį

Ir vėl skaičiuosime kitų kaltes ir savo gerus norus. Dar kartą – nuo baltos baltos pradžios...

(Negalėjau neparašyti šitų žodžių, kažkada surastų. Jie ne mano, bet labai labai tinka mums. Įsiklausykim).

Ligita Balčiūnienė

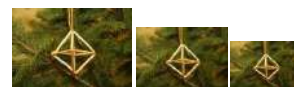
Kūčių vakaras

Kūčių vakaras dieviškai tylus,
Visur balta, gražu kaip sapne,
Tiktai sniegenos rausvos, nebylios
Pasibeldžia šerkšnotam lange.

Kūčių vakaras šiltai jausmingas,
Kai maldoj suartėjam visi,
Juk kiekvienas iš mūsų laimingas,
Kad drauge pasibūti gali.

Kaip smagu, kai prie stalo susėdus,
Tu gali dar ištarti „tikiu“,
Ir kad artimo sielai atėjus,
Daliniesi Dievo pyragu.

Kūčių vakaras šventas kaip niekad,
Taip ramu dar nebuvo širdy,
Nors ir ašara tyliai nurieda,
Ji išnyksta baltoj paslapy.

KVIEČIAME

Gruodžio 9 d. 17 val.
Kultūros centre - Adventinis vakaras. Koncertuos Utenos muzikos mokyklos moksleiviai.

Danguolė Grabauskienė

Karpinių stebuklai

Lapkričio mėnesį Tauragnų krašto muziejuje veikė tauragniškos Vaidos Svirgarienės (Juškaitės) karpinių paroda.

Štai ką pati autorė sako pasakoja apie savo pomėgį: „Popieriaus karpiniais susidomėjau prieš 18 metų. Pamačiusi Odetos Bražėnienės karpinių parodą buvau nustebusi, kad visa tai galima padaryti iš popieriaus. Pabandžiau, patiko, ir štai jau beveik 20 metų karpiniai - mano laisvalaikio užsiėmimas.

Tai gana kruopštus darbas, užimantis nemažai laiko. Pirmiausiai reikia susigalvoti ir nusipiešti piešinį ant popieriaus, po to jau lieka karpymas. Pamatę mano darbus žmonės dažniausiai užduoda klausimus, koks tai popierius, su kokiomis priemonėmis visa tai atlieku. Atsakymas būtų toks: karpau iš paprasto kopijavimo popieriaus su mažomis žirkutėmis. Dažniausia mano karpinių tema –

Nuotraukoje: Vaida Svirgarienė
(nuotrauka iš interneto)

gamtos motyvai. Labiausiai mėgstu karpyti miniatiūrinius karpinius.“

Vaida – Utenos tautodailininkų klubo „Svirnas“, Lietuvos tautodailininkų sąjungos Vilniaus bendrijos narė. Dalyvauja parodose Lietuvoje ir užsienyje.

Ji iliustravo mūsų žemiečio Romualdo Šimkūno knygą „Atminties proskynos“. Autorės karpiniai įtraukti į daugelį karpinių katalogų.

Parodoje Tauragnuose Vaida Svirgarienė eksponavo labai savito braižo, plonų linijų karpinius – jie tarsi voratinkliai, atlikti taip juvelyriškai, kad žiūri ir atsistebėti negali – negi tai karpiniai... Manau, kurie matėte šią parodą, tikrai likote sužavėti.

DANELĖ PETRĖNIENĖ
1938-2011

Išeina žmonės, kuriuos gerai pažinojai, šalia kurių gyvenai, su kuriais kartu dirbai... Išeina žmonės, kurie nusišypsodavo sutikti gatvėje, su kuriais galėjai tiesiog pasikalbėti apie vaikus, anūkus, miestelio naujienas... Išeina žmonės... Taip išėjo mūsų Danutė Petrėnienė. Mūsų visų, nes Tauragnuose ji gyveno ir dirbo per 50 metų. Čia ji buvo savas žmogus.

Danelė Petrėnienė gimė 1938 metais Utenos r., Pačkėnų kaime. Baigusi Vilniaus Tallat – Kelpšos muzikos mokyklą įgijo choro dirigento ir dainavimo mokytojos kvalifikaciją. Nuo 1960 metų ji gyveno ir dirbo Tauragnuose. Daug metų ji atidavė Tauragnų mokyklai: mokė vaikus muzikos, į gyvenimo kelią išleido ne vieną auklėtinį laidą. Visą laiką aktyviai dalyvavo kultūriniame miestelio gyvenime – dainavo moterų ansamblyje.

Danutė buvo aktyvi mūsų bendruomenės narė: grodavo ir dainuodavo per įvairius renginius, be jos neapseidavo įvairūs susibūrimai ar šventės.

Kai išeina žmogus, nusidriekia paskui jį prisiminimai. Taip ir mes kiekvienas galėtume daug ką pasakyti apie Danutę. Apie ją kaip Motiną, močiutę, kolegę, draugę ar tiesiog kaimynę..

Ji, kaip ir daugelis iš mūsų, buvo paprastas žmogus, labai mylėjęs vaikus, dainą, tiesiog – mylėjęs gyvenimą. Ji gyveno taip, kaip manė esant teisinga ir reikalinga. Paprasta, darbšti, nuoširdi – tokia ji išliks daugelio atminty.

Išėjo žmogus, bet liko tarp mūsų - mūsų darbuose ir bendravime.

Tauragnų bendruomenės vardu – **Danguolė Grabauskienė**

Seniūnaičių rinkimų rezultatai

Lapkričio mėnesį vyko seniūnaičių rinkimai šešiose seniūnaitijose. Klykių seniūnaite išrinkta **Dalia Jackūnienė**. Tauragnų seniūnaitijos seniūnaite - **Nijolė Šuminienė**. Balčių seniūnaitijos seniūnaičiu išrinktas **Alvydas Šyvis**. Minčiagirės seniūnaitijos seniūnaite - **Janina Kriugiškytė**. **Raimundas Kairionis** išrinktas Sėlės seniūnaitijos seniūnaičiu, o **Danutė Valkauskienė** - Piliakalnio seniūnaitijos seniūnaite.

Nuotraukoje: Rinkimai Tauragnuose. Balsuoja **Rimantas Gineitis**.

Uteniškiai savo balsus atidavė Vyžuonos parkui (iš interneto)

Norvegiško kapitalo ne gyvybės draudimo bendrovė „Gjensidige Baltic“ lapkričio mėnesį inicijavo projektą „Būk saugus savo mieste su Gjensidige“, kurio metu dešimties Lietuvos miestų gyventojai naujienų portale DELFI balsavimo būdu rinko mėgstamiausią, dažniausiai lankomą laisvalaikio praleidimo vietą savo mieste. Išrinktoje mėgstamiausioje vietoje „Gjensidige Baltic“ apdraus gyventojus draudimu nuo nelaimingų atsitikimų (dėl užpuolimo patirtų traumų) 10 tūkst. Lt suma vieneriems metams, o projekto partneris – Policija – užtikrins dažnesnį patruliavimą ir didesnę gyventojų saugumą išrinktoje miesto vietoje.

Utenoje balsavimui buvo pasiūlytos trys uteniškių pamėgtos vietos: Dauniškio parkas, Vyžuonos parkas ir Miesto sodas. Daugiausia balsų surinko Vyžuonos parkas – 840, antras buvo Dauniškio parkas – 695 balsai, o Miesto sodui atiteko 391 balsas.

Norėdama supažindinti miesto bendruomenę su projekto rezultatais, draudimo bendrovė „Gjensidige Baltic“ š. m. gruodžio 12 d. (pirmadienį) 11–14 val. rengia projekto pristatymą Utenio aikštėje.

Nusišypsokime...

Gyvenimo išmintis (iš interneto)

Būna tokių dienų, kai sėdi priešais televizorių nuo ryto iki vakaro. Nuobodulys klaikus! Tačiau jeigu jį įsijungtum, būtų dar blogiau!

ŽMONA: „Su vyru mes gyvename kaip viena siela, viskas puiku: nesipykstame, nesibaramė. Visiška idilė. O viskas todėl, kad aš darau tik tai, kas parašyta mano šios dienos horoskope.“

VYRAS: „Su žmona mums viskas klostosi normaliai, nes ji nusprendė gyventi griežtai pagal horoskopą. Jį užsiprenumeravo. Kai aš apie tai sužinojau, įsilaužiau į jos paštą ir ėmiau sudarinėti jai horoskopus pats.“

Prognozuojama neįprastai šilta žiema (iš interneto)

Lietuvos klimatologai teigia, jog šis ruduo buvo vienas šilčiausių mokslinių stebėjimų istorijoje, ir prognozuoja neįprastai šiltą žiemą. Specialistų teigimu, jei vidutinė oro temperatūra gruodžio mėnesį siekdavo 2-3 laipsnius šalčio, šį sezoną vidutinė temperatūra vyraus apie nulį.

Apibendrinami pasibaigusį kalendorinį rudenį, Lietuvos klimatologai teigia, kad šis ruduo buvo pirmasis, kada didesnė negu vidutinė oro temperatūra išsilaikė ne kelias dienas, bet visus tris mėnesius. Specialistai spėja, kad panašiai nustebinti gali ir prasidedanti žiema. Iki Naujųjų metų greičiausiai nesulauksime sniego, o sausio ir vasario mėnesį oro sąlygos pastoviai svyruos tarp šalnų ir atšilimų.

ATA *Seniūnijoje lapkričio mėn. mirė*
ALFONSAS JURGELEVIČIUS, Tauragnai, 92 metų;
DANIELĖ PETRĖNIENĖ, Tauragnai, 73 metų;
ANGELĖ GRIŠKĖVIČIENĖ, Pilkėnių k., 94 metų.
Užjaučiame artimuosius.

Nuotraukos Danguolės Grabauskienės, Kristinos, Vaidos ir Marijos Šyvyčių, Žymanto Trimonio.

Redagavo ir maketavo Danguolė Grabauskienė.
Spausdino Utenos spaustuvė